

Ægteskab, idet det foreslaas, at Kvinden ikke maa have Lov til at indgaa nyt Ægteskab, saa længe der er en Mulighed for, at hun kan være frugtsommelig ved sin tidligere Mand. Da det imidlertid vilde være meningsløst, at en Kvinde ikke skulde kunne indgaa nyt Ægteskab, men Manden skulde kunne gøre det, skønt han maaske var den, der havde gjort sig skyldig i Utroskab, siger Lovforslaget, at det kan bestemmes i Bevillingen, hvor hurtigt Manden maa indgaa Ægteskab, dog kan Fristen ikke fastsættes udover 2 Aar. Angaaende Ordningen af Underholdspligten ved Skilsmisse staaer til Anskuelse overfor hinanden. Den ene siger: Herefter har de to Mennesker ikke mere noget med hinanden at gøre, det formueretlige Spørgsmaal er nu gjort op, mens den anden siger, at hvis Mandens Formueforhold undergaar en stor Forandring, bør det selvfølgelig ogsaa gavne Hustruen. Lovforslaget har her søgt at gaa den Vej at sige, at det kan bestemmes i Dommen og Bevillingen, hvordan Forholdet skal være, men er det ikke bestemt, er Lovforslagets principale Standpunkt det, at det skal være bindende, dog at det under visse Omstændigheder kan forandres. Jeg maa tilføje, at de processuelle Regler er holdt helt udenfor Lovforslaget, idet man baade i Landstingsudvalget angaaende Lovforslaget og i Retsplejeudvalget har ment, det var rimeligt, at de processuelle Regler gik over i Retsplejeloven.

Jeg har nu ganske kort dvælet ved de vigtigste af de Forandringer, der er foreslaaet i den gældende Ret, samt Hovedforskellighederne mellem det tidligere Lovforslag og det foreliggende.

Der er dernæst to Ting, som nærværende Lovforslag ikke har medtaget fra det tidligere, nemlig Bestemmelserne om Forholdet overfor Børnene og Bestemmelserne om det formueretlige Forhold mellem Ægtefællerne. Bestemmelserne om Forholdet overfor Børnene er gaaet over i et i Landstinget liggende Lovforslag om Myndighedsalderen, men i en noget anden Form end den, hvori de fandtes i det tidligere Ægteskabslovsforslag, idet det nu foreslaas, at Forældrene i Forening har Forældremyndigheden, saaledes at der intet sker, hvis de ikke bliver enige. Man har altsaa opgivet Rekurs til Trediemand, Øvrigheden. Forældrene skal blive enige — hvis de ikke bliver det, sker der intet. Vi haaber nemlig, at den fælles Kærlighed til Børnene vil bevirke, at Ægtefællerne bliver enige. Grunden til, at det formueretlige Forhold mellem Ægtefællerne er holdt udenfor det foreliggende Lovforslag, er den, at

den nuværende Regering ikke synes, at det Grundlag, som var udarbejdet af Kommissionen, var saa godt, som det maaske kunde blive. Vi er enige om, at det indeholder mange smukke Tanker, men det har efter min Mening den Ulempe, at det gaar bort fra det historisk nedarvede, i alt Fald tilsyneladende, og det vil derfor være heldigt at søge at opnaa noget lignende Regler, som Kommissionen har foreslaaet, ved at holde os noget mere til det historiske Grundlag, saaledes som det har udviklet sig her i Danmark.

Jeg har nu søgt kort at motivere Lovforslaget, og jeg tillader mig endelig at henstille til Folketinget, at vi fra alle Sider gør et godt Arbejde for at faa det gennemført i indeværende Samling; jeg synes, det er kedeligt, at dette Lovforslag, som nu har været til Behandling flere Gange, stadig ikke bliver gennemført. Jeg har været til forskellige Møder sammen med Kvindeorganisationer, og fra alle Sider er der udtalt Haab om, at Lovforslaget maa blive gennemført, idet man dog selvfølgelig har ønsket, at det formueretlige Forhold var blevet medtaget i Lovforslaget.

Kirk: Det Ønske, som den højtærede Justitsminister nu fremsatte om, at det foreliggende Lovforslag maa blive gennemført i indeværende Samling, kan jeg ganske slutte mig til; jeg tror, det er et almindeligt Ønske, at vi nu maa blive færdige med Ægteskabslovsforslaget i det Omfang, i hvilket det nu foreligger.

Vi har tidligere meget indgaaende og gentagne Gange debatteret Ægteskabslovsforslag her i Tinget, og det forekommer mig derfor ikke, at der i Dag er Grund til at fordybe sig meget i Spørgsmaalet. Det Lovforslag, som foreligger for os i Dag, er jo vedtaget enstemmigt i det andet høje Ting, og jeg kan sige, at det i det store og hele har et saadant Indhold, at Partiet Venstre finder, det er et udmærket Forhandlingsgrundlag, ligesom Partiet ønsker, at der nu maa komme et Resultat ud af Sagen. Jeg gaar ud fra, at der vil blive nedsat et Udvalg, og dér vil man jo kunne diskutere Enkeltheder. Jeg skal derfor indskrænke mig til at gøre opmærksom paa nogle faa Ting.

Den højtærede Justitsminister nævnte § 21, Nr. 5, som omhandler Formen for den Erklæring, der skal afgives vedrørende eventuel Kønssygdom hos en af Parterne. Det forekommer mig, at den Form, som denne Paragraf har faaet i Landstinget, og som blev enstemmig tiltraadt af Lands-